

[Qvist Jørgensen]

da et sydligt naboland i sin tid ulovligt havde annekteret Danmark. Da kostede sabotageaktionerne også arbejdspladser; alligevel skulle de selvfølgelig gennemføres.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Til hr. Qvist Jørgensen vil jeg sige, at jeg naturligvis er meget varsom med at udsætte mig for at kunne tages til indtægt for en eller anden opgørelse af, hvor stort et eventuelt erstatningsansvar vil blive. Det har jeg slet ingen baggrund for og heller ingen kompetence til at gøre. Det er noget, som i givet fald, hvis der bliver strid derom, må afgøres ved domstolene.

Men dem, jeg har citeret, dem, jeg henholder mig til, når jeg taler om disse ting, det er jo folk, som har opsøgt os i udenrigsudvalget. Når jeg har talt om tab af arbejdspladser, så henholder jeg mig til det, som fællestillidsmanden fra Superfos talte om i går igen, og det er ikke første gang. Og jeg henholder mig til det brev, vi har fået fra SiD-klubben i en virksomhed på Mors, som taler om, at de deroppe taber 30 arbejdspladser, såfremt dette lovforslag gennemføres, på et sted som Mors, hvor man ikke har nogen alternativ beskæftigelse at se frem til.

Jeg er helt med på, at en indsats koster noget, og det må vi være parate til at gå ind og dække. Men hvordan vil hr. Qvist Jørgensen forklare disse mennesker, som mister deres arbejde, at de bare må affinde sig med at stille sig op i arbejdsløshedskøerne og gå på dagpenge? Er der også dækning i hr. Qvist Jørgensens regnskab for den slags økonomiske tab?

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Jeg stillede før et spørgsmål til hr. Fischer om, hvordan regeringen vil stemme til dette lovforslag. Jeg fik ikke noget svar på spørgsmålet. Jeg ved ikke, om det skyldes, at regeringen endnu ikke har besluttet sig til, om man vil undlade at stemme eller man vil stemme imod et sådant forslag, som ordføreren for det største regeringsparti siger er et tåbeligt forslag.

Jeg vil godt tilføje, at det simpelt hen burde være forbudt ved lov at vedtage et forslag,

som man ikke aner spor om de økonomiske konsekvenser af. Nu kan jeg se, statsministeren er til stede i dag, og det er jo sjældent, at vi har statsministeren til stede ved behandlingen af et ganske almindeligt, gement lovforslag.

Hvad siger statsministeren til, at folkettinget her vedtager et lovforslag, som underminerer handelsbalancen og forøger betalingsbalanceunderskuddet? Hvordan vil statsministeren få det til at passe med den økonomiske genopretning af landet, når vi nu ved indkøb af vore varer ikke længere skal tage økonomiske hensyn, men skal til at tage politiske hensyn? Hvordan harmonerer det med regeringens genopretningspolitik?

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg havde selvfølgelig håbet, at hr. Ove Jensen havde læst betænkningen til dette lovforslag; så havde han kendt regeringens holdning. Vi har her ved tredjebehandlingen villet understrege det meningsløse i f.eks., at 50 mand skal afskediges i Ebeltoft, fordi man ikke må importere et specielt råstof fra Sydafrika, som så bare vil skabe beskæftigelse i Vesttyskland herefter.

Riishøj (SF):

Der kan måske en dag som i dag være grund til at sige lidt om sanktioner i det hele taget.

Regeringen har jo adskillige gange under pres, nogle gange udefra, accepteret at indføre økonomiske sanktioner imod andre lande – med tab af mange danske arbejdspladser. Lad os bare nævne Polen, Afghanistan og Falklandskrigen, og lad os nævne den strategiske embargo i Øst-Vest-handelen, hvor USA presser Vesteuropa til at forøge sanktionerne.

Vi er ikke et parti, som går ind for, at sanktioner skal bruges i stort omfang internationalt. Da USA kæmpede i Vietnam, var der ikke krav fra venstrefløjens økonomiske sanktioner; vi vandt den kamp gennem en politisk kamp. Men Sydafrika er et særtilfælde internationalt. Den eneste mulighed for en hurtig ikke-voldelig løsning i konflikterne omkring det sydlige Afrika er indførelse af økonomiske sanktioner, ellers får vi et